

Kulyk A.

Higher Education Applicant,

1rd year student,

State University of Trade and Economics

Scientific advires:

Yuvkovetska Yu.

Docent, PhD in Philosophical Sciences,

State University of Trade and Economics

INTERCULTURAL INTERACTION

Today, the transformation process has covered various spheres of the public life of the society and it is developing extremely difficult and painful. So today we're going to talk about language.

– Language is a mirror of the surrounding world, which reflects reality and creates its own picture of the world, specific and unique for each language and, accordingly, for the people, ethnic group, language group that uses this language as a means of communication [2].

Overcoming the language barrier is not enough to ensure effective communication between representatives of different cultures. This requires overcoming a cultural barrier. There are so-called nationally specific components of cultures, that is, exactly what creates problems of intercultural communication.

Studies of «intercultural communication» begin with assumptions about different cultural groups and compare aspects of their communication practices.

Today, it is very difficult to teach people to adequately communicate orally and in writing in different languages. After all, communication is not limited only to the verbal process.

Knowledge of the language is an important part of intercultural communication. But that's not all we need to communicate. The following factors are distinguished:

- mental culture of communication;
- rules of etiquette;
- knowledge of specific non-verbal forms of behavior expression, facial expressions and gestures [1].

The object of studying the theory of intercultural communication is the process and result of natural communication in natural conditions between representatives of different linguistic cultures.

Linguistic culture is a new philological discipline that studies a set of cultural values selected and organized in a certain way, investigates the living communicative processes of the birth and perception of language, the experience of a linguistic personality and national mentality, gives a systematic description of the linguistic «picture of the world» and ensures the fulfillment of educational, educational and intellectual learning tasks [2].

Today, new areas of interest are emerging in the theory of intercultural communication, which include the versatile study of communication in the context of the globalization of culture, along with the ripe problems of such mass intercultural communication that the Internet and other electronic means put forth.

When it comes to the transition from one language to another in the process of intercultural communication, the role of invariant elements of the linguistic picture of the world is performed by interlinguistic equivalents for the designation of objects and phenomena common to interacting cultures. Adequate intercultural communication requires the correspondence of the communicators' worldviews.

Very often we can see that people who want to master a foreign language better go abroad in order to move to a new cultural and linguistic space, gain more conversational experience and expand their horizons of consciousness.

People who do not have this opportunity, for various reasons, or simply do not want to leave their country, can, for example:

- start communicating with native speakers online (after all, a dialogue with a native speaker is very useful, it allows you to hear the correct pronunciation of words, accents, learn about abbreviations of words and word combinations, learn youth slang, and over time allows you to perceive and process heard information faster);

- read books;
- watch movies;
- listen to music in this language;
- accordingly, at this moment, they should also pay attention to the grammatical part.

It is also possible to join foreign conferences with open access or attend foreign language courses. There are many mobile applications that help you learn different languages, video lessons on the YouTube platform and much more.

So, as we understand, knowledge of a foreign language is very important in the 21st century. Thanks to this, we can freely work or study abroad and easily communicate with native speakers when we are, for example, on vacation.

References:

1. <https://naurok.com.ua/stattya-na-temu-mova-v-konteksti-mizhkulturno-komunikaci-39651.html>
2. http://www.rusnauka.com/15_DNI_2008/Philologia/32759.doc.htm

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-280-0-20>

Кульбабська О. В.,

*доктор філологічних наук, професор,
професор кафедри сучасної української мови,
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича*

«СЛОВНИК БЕЗЕКВІВАЛЕНТНОЇ ЛЕКСИКИ» ЯК РЕПРЕЗЕНТАНТ ФЕНОМЕНУ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

У XXI столітті актуалізувалася проблема збереження «інтерпретативної здатності української мови у відображенні світу, тобто тієї здатності, яка виправдовує саме існування множинності мов у світі як особливих та оригінальних способів гармонізації довкілля людиною в процесі пізнання істини» [5, с. 80]. Дослідники констатують, що незнання особливостей української культури, власне, «комунікативні провали» через брак фонових знань у мовців, – усе це засвідчує «**параліч сенсотворення** як основи життєздатності та перспективності мови» [Там само]. Постає питання: у який спосіб виформувувати нині тожсамість, тобто «тотожність, ідентичність особи» [14]. Один із способів розв'язання проблеми, на думку лінгвістів, – повернення через словники, писемну практику до обігу слів, фразем, зворотів, ширших наративів, що є джерелами пізнання певної епохи, соціуму. Такі мовні одиниці здатні передавати поліфонію, лад і дух народного мовомислення, відтак «закарбовані в щоденному й звичному мовленні широкі світи поза людиною і людиною як центр світобудови» [2, с. 7].

З іншого боку, варто взяти до уваги сьогоденні зміни критеріїв формування літературної норми. «Якщо в XIX ст. критерієм утвердження літературної норми була мовна практика авторитетного письменника, тобто основна роль у формуванні й розвитку літературної мови відводилася художньому стилю, то на початку XXI ст. літературну норму визначає практика засобів масової інформації. Критерій авторитетності письменницької мовної практики, індивідуальної